

HAAGSCHE TENTOONSTELLING.

H. A. van Meegeren.

Dit is een zeer jong schilder, die al aardig op weg is, om een van de typisch Hollandsche ocale beroemdheden te worden, die de trots van zoo menige stad en van zoo menigen familiekring zijn.

Van Meegeren is bovendien al aardig op weg om wat hij aan natuurlijke gaven bezit te verspillen aan gemakkelijke en aangename schilderijtjes, die niets persoonlijks hebben en die alleen maar behaagziek zijn. Het is werk van een kunstenaar, die weet, wat een gemiddeld publiek verdragen kan en gaarne ziet.

Het is zoo jammer, dat men over Van Meegeren niet met waardeering schrijven kan. Want deze schilder heeft talenten. Hij heeft vaardigheid en soms in een enkele kleur een heel lieve overwaasde teederheid; hij heeft ook wel gevoel voor de stemmingen der natuur en voor het spel van licht en donker.

Wat bereikt hij met dezen aanleg en — naar men mij verzekerde — met een grooten studielust? Niets meer dan 'n anecdotische schilderij, dat nooit al te grof en nooit al te fijn is. En dan vragen wij ons af: mag een schilder, die in 1889 geboren is, zoo zonder illusies en zonder drift zijn leven beginnen, als een slap volgeling van meesters wier tijd voorbij is? Mag een jonge man dan zoo spoedig tevreden zijn? Is dan het leven voor ons niet iets méér dan een „gevalletje”: een stukje strand, een kindje met een geitje, een knaap met tulpen?

Een schilderij als 28: „Op onderzoekings-tocht”, stelt voor een jongetje, die op een schildersatelier in een groote portefeuille snuffelt. Allertiefst. Het doet mij denken aan een heel ouderwetsche gravure: „De kinderen van den kunstenaar”. Het doet mij ook denken aan Henriëtte Ronner. Het doet mij denken aan alles wat burgerlijk en poëtisch is. En dat idealisme van de huiskamer en den middenstand teekent van Meegeren met moderne accentjes, die in de verte aan Van der Hem herinneren.

H. A. v. Meegeren is een schilder, die al totaal verouderd is voor hij tot volle ontwikkeling is gekomen; die, buiten zijn tijd en buiten den kring van zijn tijdgenooten, schilderijen, maakt, die, zooals bijvoorbeeld 34, „Herstellende zieke”, lang niet onbekoorlijk en uiterst futiel zijn.